

community

The New Apostolic Church around the world

02/2015/LV

Aprinķa apustuļu sanāksme Cīrihē

Ar sirdi, dvēseli un prātu

Lūgt Jēzus vārdā – dievkal-
pojums Dodomā

New Apostolic Church
International

| Prieks Kristū

Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Mani mīlie brāļi un māsas visā pasaulē,

jau ir pagājuši vairāki 2015. gada mēneši. Jums ir bijusi laime un nelaime, ciešanas un bēdas, prieks un pašāvība. Kad es izvēlējos par gada saukli “Prieks Kristū”, man vēl nebija nojausmas, cik daudzpusīgs ir šis vārds. Daži varbūt domā par zemes laimi. Kurš gan nepriecājas par to no visas sirds? Taču šajā sauklī mēs varam saskatīt daudz vairāk: prieku dievkalpojumā, prieku par grēku piedošanu, prieku svētajā vakarēdienā. Vai neesam jau to visu piedzīvojuši savstarpējā kopībā?

Es esmu pārliecināts, ka šī gada sauklis dzīvos tālāk. Tas ir vairāk nekā viens teikums.

Labprāt vēlētos dot jums dažas domas, kuras balstās šī gada sauklī „Prieks Kristū”:

- Mūsu sirdis drīkst priecāties, ka mums ir tik skaista Dieva bērnu kopība. Mēs esam daļa no draudzes - Dievs nepametīs mūs vienus ticības ceļā.
- Kungs Jēzus mīl mūs un ir miris par mums. Viņš sauc mūs pie altāra un piedod grēkus, lai mēs paliktu kopībā ar Viņu. Katrā dievkalpojumā mēs piedzīvojam, ka Kungs nāk mūsu vidū.
- Kungs grib atnākt. Viņš to apsolīja un to īsteno. Vai tas nav pats lielākais prieks? Viņš nāks un paņems savu ligavu mājup. Un mēs drīkstam Viņu gaidīt.

Jūs arī sakāt: ”Vai tas nav brīnišķīgi?”

Par to priecājamies mēs visi kopā. Es atsaukšu atmiņā vārdu no 103. psalma 2. panta: “Un neaizmirsti, ko Viņš tev labu darijis

Vēlot jums visiem priekpilnu turpmāko laiku,

jūsu

Jean-Luc Schneider

I Lūgt Jēzus vārdā

Attēls: Austrumāfrikas Jaunapostuliskā baznīca

Bērni sveic pirmapustuli Šneideru un apustuļus pirms dievkalpojuma 2015.gada 19.aprīlī Dodomā, Tanzānijā

Jāņa 14, 14

„Ko jūs lūgsit manā vārdā, to es darīšu.“

Mīļie brāļi un māsas, mīļie ciemiņi! Šī svētdiena ir īpaša Dieva darbam Austrumāfrikā. Visi apriņķa apustuļi no Āfrikas ir ieradušies šeit, jo jūsu apriņķa apustulis ies pelnītā atpūtā un viņa vietā tiks iecelts pēctecis. Es esmu drošs, ka šī diena būs izšķiroša Austrumāfrikas baznīcas vēsturē. Taču esiet bez rūpēm, jo tiks iecelts tikai un vienīgi jauns Dieva kalps. Meistars paliks tas pats. Mēs visi - vai pirmapustulis, apriņķa apustulis vai apustulis - esam tikai un vienīgi Kunga kalpi. Viņš ir lielais Meistars, Kungs, mēs esam tikai kalpi. Arī jaunais apriņķa apustulis būs Kunga kalps, kā tas bija līdz šim.

Taču man ir viena vēlēšanās: katrs no mums, ieskaitot mani, grib spert izšķirošo soli uz savu ticības mērķi un pietuvoties Kristum. Mēs vēlamies spert lielu soli pretī Viņam, kļūt līdzīgi Viņam, lai rīkotos pēc Viņa gribas.

Vārdā no Bībeles, ko es jums nolasīju priekšā, ir brīnišķīgs apsolījums. Jēzus saka: "Ko jūs lūgsit manā vārdā, to es darīšu." Iedomājieties, cik daudz dažādu vēlmju varētu būt. Tas būtu tik skaisti, ja vajadzētu tikai palūgt Jēzu un Viņš izpildītu visas mūsu vēlmes. Taču saistībā ar šo apsolījumu ir daži noteikumi. Pirmkārt, mums ir jātic Viņam: mums ir jātic, ka Viņš ir Dieva Dēls, nevis kāds brīnumdaris vai liels pravietis, kurš stāsta skaistus stāstus, vai kāds, kurš var palīdzēt mūsu problēmu risināšanā. Mums ir jātic, ka Viņš ir Dieva Dēls, kurš nāca uz šo zemi, lai atnestu cilvēkiem pestīšanu un mūžīgo dzīvību.

Otrs priekšnoteikums ir: ja mēs vēlamies saņemt atbildi uz mūsu lūgšanām, mums jārikojas tā, it kā Jēzus būtu lūdzis mūsu vietā. Lūgt Viņu nozīmē, ka Jēzus pats it kā šo lūgumu ir izteicis. Vienmēr, kad cilvēki vērsās pie Jēzus ar lūgumu un Viņam bija skaidrs, ka to ticība bija vāja vai ar viņu lūgumiem Viņš nebija vienisprātis, Viņš vairījās to lūgumus izpildīt. Vienreiz nāca farizejs un pieprasīja no Jēzus kādu zīmi: „Meistars, mēs vēlamies no tevis kādu zīmi redzēt.” Viņš atbildē-

ja: „Ļauna un laulības pārkāpēja cilts meklē zīmes; un viņai nekāda cita zīme netiks dota, kā vien pravieša Jonas zīme. Jo, kā Jona bija trīs dienas un trīs naktis lielās zivs vēderā, tā arī Cilvēka Dēls būs trīs dienas un trīs naktis zemes klēpī.” (Mateja 12, 39-40). Tā bija skaidra atbilde - jums jātic tam, ka būs augšāmcelšanās, neviena cita zīme netiks dota.

Mīļie brāļi un māsas, mums ir jātic Dieva Dēlam. Mums ir jātic, ka Viņš atdeva savu dzīvību par mums. Tas ir Viņa mīlestības pierādījums mums. Mēs nevaram katru rītu nākt pie Dieva un teikt: „Ak, dod mums kādu zīmi, ka mēs atpazītu, cik liela ir Tava mīlestība pret mums.” Tas tā nedarbojas. Jēzus savu mīlestību pret mums ir jau sen pierādījis: Viņš ir miris par mums.

Mēs nevaram no Jēzus pieprasīt: „Ak, dod mums zīmi, lai mēs atpazītu,

ka tas ir patiešām Tavs pestīšanas darbs.” Iedomājieties, ka šeit, Dodomā, Dievs darītu kaut ko lielu, lai mums pierādītu: tie ir mani bērni, tas ir Dieva darbs. Bet Viņš tā nedara. Viņš saka: mani bērni ir pierādījums tam, ka tas ir Dieva darbs, jo tie veido sevī jaunu būtību. Notiek sava veida augšāmcelšanās. Vecais Ādams mirst, bet jaunais atstās tā vietā un ar laiku kļūst redzams. Mēs ticam Dieva darbam, jo redzam, kā jaunā būtība attīstās mūsos.

Apustuļi un bīskapi pie altāra.

Jēzus deva daudzus piemērus. Viena no tām ir līdzība par desmit podiem. Kāds augstas kārtas cilvēks gribēja doties ceļā uz tālu zemi un ataicināja savus kalpus, un deva tiem desmit podus, sacīdams: “Pelnaties ar tiem, iekāms es pārņāksu.” (Lūkas 19,13) Kad tas atgriezās, viņš vēlējās pārliecināties, ko katrs ar iedo-to ir darījis. Kāds kalps, kurš bija uzticēto podu noglabājis sviedrautā, pamatoja savu rīcību: ”Jo es baidījies no tevis, ka tu esi bargs cilvēks,” - taču Jēzus parāda skaidri, kāds bija uzdevums un ka to bija jāizpilda. Šim kalpam vienkārši bija jābūt paklausīgam. Ar to Jēzus pasaka: “Es esmu Dieva Dēls. Tāpēc mani vārdi nezudīs.”

Daudzi cilvēki šodien labprāt lūgtu Jēzum: ”Ak, vai Tu nevari mainīt evaņģēliju? Jo man par to ir zināmas šaubas. Tas neiet līdzī laikam, nav piemērots mūsu apstākļiem.” Taču Jēzus to nedara. Ir jātic, ka Viņš ir Dieva Dēls un tas, ko

Viņš ir teicis, ir spēkā mūžīgi. Jēzus savu vēsti cilvēku iegribu dēļ nemainīs. Tāpēc par to mums Viņš nemaz nav jālūdz.

Ir kaut kas vēl, ko mēs Jēzum nevaram lūgt, jo tas nesaskan ar Viņa domām: mēs nedrīkstam Viņu lūgt sodīt grēciniekus. Mācekļi vienreiz mēģināja to darīt: „Kungs, ja tu gribi, mēs sacīsim, lai uguns nāk no debesīm un tos sadedzina.” (Lūkas 9,54) Jēzus tos norāja. Kādi citi atveda Viņa priekšā sievieti un teica: „Mācītāj, šī sieviete pienākta pašā laulības pārkāpšanā, viņa ir jāsoda.” (Jāņa 8,4) Jēzus vairījās no tā, jo šīs domas nebija Viņa. Jēzus ir Pestītājs. Viņš vēlas glābt grēciniekus, nevis sodīt tos.

Nelīdzēs arī tas, ja mēs lūgsim Jēzu svētīt svārstīgu vai dalītu sirdi. Viņš ir Dieva Dēls un vēlas visu sirdi. Kalna sprediķī Viņš teica, ka laiku beigās daudzi klauvēs pie de-

Ja mēs lūdzam Kungam stiprināt ticību, Viņš to arī darīs, jo tieši to Viņš lūdz par tevi un mani.

Augšā pa kreisi: aprinča apustulis Shadreck Lubasi pie altāra dievkalpojumā.

besu valstības durvīm, lai tiktu ielaisti, teikdami: “Kungs, Kungs, vai mēs Tavā vārdā neesam nākamās lietas sludinājuši? Vai mēs neesam Tavā vārdā ļaunos garus izdzinuši? Vai mēs neesam Tavā vārdā daudz brīnumu darījuši? Tad es tiem apliecināšu: es jūs nekad neesmu pazinis.” (Mateja 7, 21-23). Viņš zināja, ka to sirdis bija dalītas, kaut arī Viņa vārdā tie darīja lielas lietas.

Mēs nevaram Jēzum lūgt svētību, ja mūsu sirdis ir dalītas, ja mēs neesam paklausīgi. Ziniet, ja mums ir kāda problēma, mēs varam lūgt Jēzu palīgā. Taču mēs nevaram šo problēmu atrisināt, ja paliekam šīs pasaules melos. Tas nedarbojas, Kungs nevar mūs svētīt. Tas ir, it kā mēs lūgtu Viņu svētīt mūsu nepaklausību. Mēs neievērojam derību ar Viņu, taču gaidām, ka Viņš mums palīdzētu un mūs svētītu. Tas tā

nevar darboties.

Un vēl viens piemērs. Kad Jēzus bija pie Martas un Marijas, Marija nosēdās Viņam pie kājām un klausījās. Bet Marta bija aizņemta ar daudzām rūpēm. Viņa jautāja Kungam: “Kungs, vai Tu neko nesaki par to, ka mana māsa mani atstājusi, lai es viena kalpotu? Saki jel viņai, lai viņa

man palīdz!” Bet Kunga atbilde bija šāda: “Marija sev izraudzījusi labo daļu.” (Lūkas 10, 40 - 43) Mēs nevaram gaidīt, ka Jēzus piešķirtu lielāku nozīmi mūsu zemes lietām nekā mūžīgai dzīvei. Kungam mūžīgā dzīve vienmēr būs svarīgāka par laicīgo. Tas nozīmē, ka nav jēgas lūgt Viņu par to, lai tiktai mainītas prioritātes. To Viņš nedarīs. Tātad jūs redzat, ka ir daudzas lietas, par kurām nav jēgas Jēzu lūgt. Un Viņš tās nemainīs, jo tās liecina par mūsu ticības vājumu, un tas neatbilst Viņa gribai. Viņš grib, lai mēs ticētu.

Ko mēs varam no Viņa lūgt? Tas ir pavisam vienkārši. Mēs izlūdzamies no Viņa to, ko Viņš lūdza no Tēva. Sīmanim Pēterim viņš saka: „Es esmu lūdzis par tevi, lai tava ticība nemitētos.” (Lūkas 22, 32) Mēs varam lūgt Kungu, lai mūsu ticība nemitētos, vienalga, kas arī notiktu. Lai mēs varam

ticēt Viņa vārdam, neprasot zīmes. Tas veido stipru ticību. Ja mēs Kungam lūdzam par mūsu ticības stiprināšanu, Viņš to arī dos. To Viņš lūdz arī savam Tēvam, lai tiktu stiprināta tava un mana ticība.

Mēs varam lūgt Jēzus vārdā: „Kungs, lai notiek Tava griba.” Es zinu, ka tas nav tik vienkārši, jo dažkārt mums ir nepareizs uzskats par Dieva gribu. Mēs uzskatām, ka tā ir Dieva griba, ka mums jācieš, ka mēs slimojam, ka mums jāmirst. Tas nav gluži tā. Dievs nevēlas, ka mums jācieš, jāpiedzīvo netaisnība. Dievs grib, lai mēs arī ciešanās paliekam Viņam uzticīgi.

Jesus wusste genau, was der Wille seines Vaters war: „Ich muss diesen Weg Jēzus zināja, kas ir Viņa Tēva griba: „Man ir jāiet šis ceļš, bet Dievs grib, lai es viņam palieku uzticīgs līdz galam.” Tā bija Viņa Tēva griba. Kad Jēzus teica: „Lai Tava, nevis mana griba notiek,” - viņš zināja, ka „mans Tēvs negrib redzēt manas ciešanas. Viņš vēlas, lai es līdz galam palieku uzticīgs Viņam”. Tā ir Viņa griba, tai ir jāpiepildās. Ja mēs lūdzam to pašu: „Tēvs, lai notiek Tava griba,” - tad tas nozīmē, ka es esmu nolēmis palikt uzticams un uzticīgs neatkarīgi no apstākļiem. Tad Jēzus mums palīdzēs.

Lai kaut ko lūgtu Jēzus vārdā, piemēram, žēlastību, tas jā dara tā, kā Viņš to gaida no mums. Viņš pavisam skaidri norādīja, kas ir nepieciešams žēlastības saņemšanai: būt pazemīgam un nožēlot grēkus, piedot savam tuvākajam. Tas ir Kristus evaņģēlijs, un, ja mēs tam sekojam un lūdzam Viņam žēlastību, to Viņš arī mums dāvās.

Es novēlu, lai katrs draudzē lūgtu: „Tēvs, lai mēs paliktu vienoti neatkarīgi no apstākļiem.”

Apustulis Jānis teica, ka Jēzus arī debesīs iestāsies par mums un lūgs Tēvam, lai mums tiktu piedots: „Un, ja kāds krīt grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā - Jēzus Kristus, kas ir taisns.” (1. Jāņa 2, 1) Viņš ir debesīs un

aizlūdz par mums. Ja mēs paliekam pazemīgi, gatavi nožēlot savus grēkus, Viņš mums palīdzēs. Viņš aizlūgs par mums.

Kādā citā reizē Jēzus lūdza savam Tēvam par apustuļu un visu to vienotību, kuri caur apustuļiem ticēs Jēzum. Tas nozīmē, ka Viņš ir lūdzis arī par mums. Mēs esam tie, kuri tic Jēzum Kristum apustuļu amata dēļ. Un Viņš lūdz par savas tautas vienotību. Es novēlu, lai katrs savā draudzē lūgtu: „Tēvs, lai mēs paliktu vienoti, neatkarīgi no apstākļiem.” Ja mēs no visas sirds iestājamies par draudzes vienotību, Jēzus to arī dos, jo Viņš aizlūdz par to pašu.

Pirmapustulis Jean-Luc Schneider ordinē Joseph Ekhuya par aprīnča apustuļi; aizmugurē: aprīnča apustuļi Patrick Mkhwanazi (Dienvidāfrika) un Michael Deppner (Kongo Demokrātiskā Republika)

Pateicība aprīņa apustuļiem; no kreisās uz labo pusi: aprīņa apustulis Noël Barnes (Keiptauna), pensionētais aprīņa apustulis Shadreck Lubasi (Austrumāfrika), pirmapustulis Jean-Luc Schneider.

Ja mēs Viņu lūdzam: „Saīsini laiku un nāc ātrāk,” - Viņš izpildīs mūsu lūgumu, jo Viņš lūdz to pašu.

Jūs redzat, ka iepriekšējos piemēros mēs vienmēr lūdzam Jēzus vārdā. Un Viņš uz lūgumiem atbildēs, Viņš tos piepildīs. Ja mēs lūdzam Viņu stiprināt mūsu ticību, Viņš to arī darīs. Ja mēs lūdzam, lai mēs paliktu uzticami un paklausīgi, neatkarīgi no apstākļiem, Viņš palīdzēs. Ja mēs Viņam lūdzam žēlastību, Viņš to arī dāvas. Taču mums jālūdz Viņa vārdā, tas nozīmē, jāakceptē Viņa noteikumi.

Ja mēs lūdzam par vienotību, jo mēs tiecamies pēc tās, Viņš to dos. Jo arī Viņš pēc tās tiecas. Ja mēs lūdzam, lai tiktu saīsināts laiks: „Kungs, nāc drīz!” - Viņš arī nāks. Jo Viņš vēlas būt kopā ar mums.

Pamatdomas

Jēzus sadzirdēs tos lūgumus, ar kuriem Viņš būs vienisprātis.

Mūsu lūgumiem jābalstās ticībā Jēzum Kristum un Viņa gribai. Dievs sadzirdēs tos lūdzējus, kuri tiecas pēc stipras ticības, paļāvības pārbaudījumos, žēlastības, vienotības un pirmās augšāmcelšanās.

Lai mūsu lūgumi tiktu sadzirdēti, tiem jābalstās ticībā Jēzum Kristum un Viņa vārdam, tas nozīmē, tiem jābūt saskaņotiem ar Viņa gribu. .

2015.gada septembrī izdos Jaunapustuliskās baznīcas katehismu jautājumos un atbildēs. 750 jautājumos un atbildēs „Community” akcentēs atsevišķus jautājumus un atbildes - šajā izdevumā apskatīsim ticības apliecinājumu un trīsvienīgo Dievu.

Kas ir ticības apliecinājums?

Ticības apliecinājums ir kādas ticības mācības būtiskā satura kopsavilkums. Ticības apliecinājumā ir teikts tas, ko atzīst kādas ticības kopības locekļi. Ar to arī viena ticības kopiena atšķiras no otras.

Kā radās kristiešu pirmās ticības apliecinājumi?

Pirmo kristiešu ticības apliecinājumu sauca par “sākotnējās baznīcas ticības apliecinājumu”. Tas radās laikā starp otro un ceturto gadsimtu pēc Kristus. Šajā laikā tika formulēta trīsvienīgā Dieva mācība un mācība par Jēzus Kristus būtību, tas ir, par Viņa dabu. Tas bija nepieciešams tāpēc, ka bieži izcēlās strīdi par ticības saturu. Piemēram, bija uzskats, ka Jēzus Kristus nav miris pie krusta un nav arī augšāmcelies. Ar ticības apliecinājumiem varēja norobežoties no maldu mācībām.

Kādi ir svarīgākie sākotnējās baznīcas ticības apliecinājumi

Divi svarīgākie no tiem ir apustuliskais ticības apliecinājums (“Apostolikums”) un Nicas-Konstantinopoles ticības apliecinājums. Apustuliskais ticības apliecinājums tika izveidots otrajā gadsimtā, bet parādījās atklātībā tikai ceturtajā gadsimtā. Nicas-Konstantinopoles ticības apliecinājums bija Nicas konsilija rezultāts (325. gadā pēc Kristus) un Konstantinopolē (381. gadā pēc Kristus). Šajā ticības apsolījumā pārsvarā rakstīts par Dieva trīsvienības dabu.

Konsīlijs ir augsti cienījamu garīgo cilvēku sanāksme, kuri sanāk kopā, lai apspriestu svarīgus ticības jautājumus.

Kāda nozīme ir sākotnējās baznīcas apliecinājumiem Jaunapustuliskajā baznīcā?

Jaunapustuliskās baznīcas mācība balstās uz Svētajiem Rakstiem. Sākotnējās baznīcas ticības apliecinājumos ir apvertts saturs, kas norāda uz Svētajiem Rakstiem.

Jaunapustuliskā baznīca atzīst abos sākotnējās baznīcas apliecinājumos formulēto ticību trīsvienīgajam Dievam, Jēzum Kristus kā patiesam Dievam un cilvēkam, Jēzus piedzimšanai no jaunavas Marijas, Svētā Gara nākšanai, baznīcai, sakramentiem, Jēzus Kristus atnākšanai un mirušo augšāmcelšanai.

Neskatoties uz konfesiju atšķirībām, ticības apliecinājuma elementi vieno visus kristiešus.

„Konfesija” (burtiski „apliecinājums”) nozīmē „ticības apliecinājumu, piederību kādai baznīcai”. Ar vārdu „konfesija” apzīmē arī atšķirīgās kristiešu kopības.

Kāds ir jaunapustuliskais ticības apliecinājums?

„Es ticu Dievam Tēvam, visuvarenajam, debesu un zemes radītājam.

Es ticu Jēzum Kristum, Dieva vienpiedzimušajam Dēlam, mūsu Kungam, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no jaunavas Marijas, cietis no Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, apglabāts, nokāpis mirušo valstībā, piecēlies no miruņiem, uzbraucis debesīs, nosēdies pie Dieva labās rokas, visuvarenā Tēva, no kurienes Viņš atkal nāks.

Es ticu Svētajam Garam, svētajai apustuliskajai baznīcai, svēto draudzei, grēku piedošanai, augšāmcelšanai no miroņiem un mūžīgajai dzīvei.

Es ticu, ka Kungs Jēzus valda pār savu baznīcu, sūtīja un vēlreiz sūta savus apustuļus līdz pat savai atnākšanai ar uzdevumu mācīt, Viņa vārdā piedot grēkus un kristīt ar ūdeni un Svēto Garu.

Es ticu, ka no Dieva izredzētos amatus ieceļ tikai apustuļi un ka no apustuļu amata izriet pilnvaras, svētības un spēks amata pildīšanai.

Es ticu, ka svētā ūdenskristība ir pirmais solis cilvēka atjaunošanai Svētajā Garā un caur to kristāmais tiek uzņemts to kopībā, kas tic uz Jēzu Kristu un atzīst Viņu par Kungu.

Es ticu, ka Kungs pats nodibināja svēto vakarēdienu, pieminot vienreiz nesto, bet pilnvērtīgo upuri, rūgto ciešanu un nāves piemiņai. Cienīga svētā vakarēdiena baudīšana nodrošina mums dzīves kopību ar Jēzu Kristu, mūsu Kungu. To svin ar neraudzēto maizi un vīnu; abus svētī un pasniedz apustuļa pilnvarots amatnesējs.

Es ticu, ka ar ūdeni kristītie caur apustuļa amatu var saņemt Svētā Gara dāvanu, kļūstot par Dieva bērniem un debesu valstības pirmdzimtajiem.

Es ticu, ka Kungs Jēzus atgriezīsies tikpat noteikti, kā Viņš ir uzbraucis debesīs, un paņems pirmdzimtos no mirušajiem un dzīvajiem, kas cer uz Viņa atnākšanu un tiks tam sagatavoti; ka pēc kāzām debesīs ar saviem izredzētajiem Viņš atkal atgriezīsies uz zemes, lai uzceltu miera valstību, kur kopā ar viņiem kā ķēnišķīgajiem priesteriem valdīs tūkstoš gadus. Pēc miera laika beigām būs pastarā tiesa. Tad Dievs radīs jaunas debesis un jaunu zemi un dzīvos pie savas tautas.

Es ticu, ka man ir pienākums paklausīt pasaulīgajai varai tik tālu, cik tā nestāv pretī Dieva likumiem.”

Kāda nozīme ir jaunapustuliskajam ticības apliecinājumam?

Jaunapustuliskais ticības apliecinājums atklāj Jaunapustuliskās baznīcas ticības mācības būtību desmit apliecināju-

mos. Tam ir arī uzdevums uzturēt jaunapustulisko kristiešu zināšanas ticības mācībā.

Ticības apliecinājums kalpo arī tam, lai atklātu jaunapustuliskās ticības saturu citiem cilvēkiem.

Iespiests

Izdevējs: Jean-Luc Schneider,
Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe/Šveice
Friedriha Bišoffa izdevniecība
Gutleutstraße 298, 60327 Frankfurte pie Mainas.
Redaktors: Peters Johannings

Trīsvienīgais Dievs

Kas ir trīsvienīgais Dievs?

Dievs ir garīga, pilnīga un pilnīgi neatkarīga būtība. Viņš ir mūžīgs, Viņam nav sākuma un nebūs beigu. Dievs ir viens kā Tēvs, Dēls un Svētais Gars. Kad tiek runāts par „Tēvu, Dēlu un Svēto Garu”, ar to nav domāti trīs dievi, bet gan trīs personas, kuras veido vienu Dievu.

Kādas Dieva iezīmes mēs pazīstam?

Cilvēks nevar Dievu visaptveroši aprakstīt. Taču mēs pazīstam Dieva iezīmes: Viņš ir viens (vienīgais), svēts, visvarēns, mūžīgs, mīlošs, žēlsirdīgs, taisns, pilnīgs.

Kādās attiecībās viens pret otru atrodas Tēvs, Dēls un Svētais Gars?

Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir apzīmējumi trim dievišķām personām. Kaut arī viņi ir atšķirīgi viens no otra, kopā tie veido vienu Dievu. Kristīgajās tradīcijās šīm trim personām tiek piešķirts šāds izskaidrojums: Dievs Tēvs ir debesu un zemes radītājs. Dievs Dēls ir Pestītājs, kas bija cilvēka miesā un savu miesu atdeva par upuri cilvēces glābšanai. Dievs Svētais Gars ir jaunradītājs: Viņš rūpējas par to, lai Dieva pestīšana būtu pieejama visiem cilvēkiem un cilvēka jaunā būtība sasniegtu pilnību.

Ko nozīmē jēdziens „Tēvs”, ja to lieto kopā ar jēdzienu „Dievs”?

Ja jēdzienu „Tēvs” izmanto kopā ar jēdzienu „Dievs”, ar to tiek saistīts radītājs, autoritāte un gādība. Dievs ir radītājs un sargātājs tam, ko Viņš ir radījis. Šai sakarībā katrs cilvēks drīkst uzrunāt Dievu, kas viņu ir radījis, kā savu “Tēvu”.

Ko saka Dieva radītājs par savu Dievu?

Dieva radītājs dod liecību par Dieva gudrību, kuras lielumu cilvēkam nav iespējams aptvert. Ar apbrīnu saka psalmists: „Debesis daudzina Dieva godu, un izplatījums izteic Viņa roku darbu.” (Psalmis 19, 2)

Kādā laikā Dievs ir radījis pasauli?

Dievs radīja pasauli sešās “radišanas dienās”. Ar “radišanas dienām” apzīmē laiku, kura ilgums nav nosakāms. Viena Dieva radišanas „dienu” nenozīmē vienu dienu mūsu iz-

pratnē. 1. Mozus 2, 2 rakstīts: „Un Dievs pabeidza septītajā dienā visus darbus, kādus Viņš bija darījis, un atpūtās septītajā dienā no visa sava darba, ko bija darījis.”

„... ka viena diena tam Kungam ir kā tūkstoš gadi.” (2. Pētera 3, 8)

„Jo tūkstoš gadi Tavā priekšā ir kā vakardiena, kad tā pagājuši.” (Psalmis 90, 4)

Vai tad Dieva radītājs ir tikai tas, ko cilvēks savā prātā ir spējīgs aptvert?

Nē, ir arī Dieva radītā neredzamā pasaule. Tās izziņāšana cilvēkam nav iespējama. Taču Svētie Raksti liecina par apvidiem jeb pasauli, norisi, stāvokli un būtību ārpus materiāli uztveramā radītā.

Vai Sātans arī ir neredzams radījums?

Sātans sākotnēji bija eņģelis. Un kā tāds viņš bija neredzams radījums. Šis eņģelis sacēlās pret Dievu un nepaklausības, naida un melu dēļ tika izstumts no kopības ar Dievu debesis.

„Jo arī eņģelus, kas apgrēkojās, Dievs nesaudzēja, bet nometa tos... ellē.” (2. Pētera 2,4)

„Un eņģelus, kas savu augsto stāvokli nebija nosargājuši, bet savu mājokli atstājuši, Viņš tur mūžīgās saitēs saistītus, ieslēgtus tumsā lielās tiesas dienai.” (Jūdas 6)

Kādi ir eņģeļu uzdevumi?

Eņģeļu uzdevums ir pielūgt Dievu, izpildot savu pamatuzdevumu, kā arī pēc Dieva pavēles kalpot cilvēkiem, tā parādot Dieva mīlestību pret cilvēkiem. Mateja 18, 10 mēs varam lasīt par īpašu eņģeļu aizsardzību bērniem.

„Es esmu Rafaels, viens no septiņiem eņģeļiem, kurš stāv pie Kunga... [...] Jo tas ir noticis pēc Dieva gribas, ka es esmu pie jums bijis, tāpēc slavējiet un pielūdziet Viņu!” (Tobita 12,15 - 18)

„Pielūkojiet, ka jūs nevienu no šiem mazajiem nenicināt, jo es jums saku: jo viņu eņģeļi debesis vienmēr redz mana debesu Tēva vaigu.” (Mateja 18,10)

Vai eņģeļus mums būtu jāpielūdz?

Nē, eņģeļi vienmēr darbojas pēc Dieva gribas: tāpēc viņiem nepienākas pateicība vai godināšana, tā pienākas vienīgi Dievam.

Eņģeļi – „vai tie visi nav kalpotāji gari, izsūtami kalpošanai to labā, kam jāmanto pestīšana” (Ebrejiem 1, 14).

Kāpēc mums būtu jānodarbojas ar šīm neredzamām būtnēm?

Cilvēks arī ir trīsvienība - gars, dvēsele un miesa (1. tesaioniķiešiem 5, 23). Miesa ir mirstīga un pieder redzamajam Dieva radījumam. Dvēsele un gars ir nemirstīgi un pieder Dieva neredzamajam radījumam. Tā kā dvēsele un gars turpina savu eksistenci pēc cilvēka nāves, ir svarīgi nodarboties tieši ar šo neredzamo daļu. Nostājai, kādu cilvēks ieņem pret Dievu uz zemes, būs sekas arī mūžībā. Šī atziņa ļaus pastāvēt pretī Sātana kārdinājumiem, lai dzīvotu Dievam tīkamam dzīvi. Neredzamā nozīmi mūsu dzīvē skaidri akcentē apustulis Pāvils: „Jo tagadējās grūtības, kas ir vieglas, dod mums neizsakāmi lielu mūžīgu godību, ja mēs neņemam vērā to, kas ir redzams, bet to, kas ir neredzams. Jo redzamais ir laicīgs, bet neredzamais mūžīgs.” (2. korintiešiem 4,17 - 18). Tādējādi uzmanības pievēršana neredzamajam palīdz mums izprast, kas ir svarīgāks cilvēkam dzīvē.

2015.gada septembrī kā grāmata

Cerams, 2015.gada 1.septembrī parādīsies Jaunapustuliskās baznīcas katehisms jaunā variantā. To nolēma aprīņķa apustuļu pēdējā sanāksmē. Izdevums “Jautājumi un atbildes” tika pārstrādāts.

Tulkojums piecās valodās jau ir paveikts kā uzmetums. Tagad tiek piestrādāts pie detaļām, lai sagatavotu darbu iespiešanai.

Vienlaicīga izdošana vairākās valodās.

Sākotnēji pieņēma, ka “Katehisms jautājumos un atbildēs” varētu tikt izdots tikai angļu, vācu, franču, spāņu un portugāļu valodā. Taču aprīņķa apustuļi nosprieda, ka tiks iekļautas arī pārējās valodas, kurās tulkojumi tuvojas nobeigumam. Pie tām pieder arī vietējās valodas Kongo Demokrātiskajā Republikā, kur dzīvo trešā daļa no visiem jaunapustuliskajiem kristiešiem.

Kā mācību līdzeklis

Baznīcas vadībai bija svarīgi izstrādāt katehismu tādā redakcijā, kura būtu noderīga tikai mācību mērķiem. Šā mērķa sasniegšanai katehisma teksts tika sadalīts 750 jautājumos un atbildēs. To paveica projektgrupa „Jaunapustuliskā ticība”, kura pie šī darba strādāja gandrīz desmit gadus.

Jautājumu un atbilžu shēma tiek izmantota jau gadsimtiem ilgi, un tai ir arī labas tradīcijas Jaunapustuliskajā baznīcā. Tās pamatā esošās didaktiskās metodes ir vairākkārt izmēģinātas. Līdz ar to katehisms jautājumos un atbildēs varēs kļūt par labu mācību līdzekli gan amatnesējiem, gan arī bērniem un jauniešiem.

Jaunumi no Latvijas

Apustuļa uzruna klātesošajiem pirms Svētā Gara saņemšanas sakramenta

Apustuļa Šorra dievkalpojums Rīgā 2015. gada 7. jūnijā

7.jūnijā Latvijas Jaunapustuliskās baznīcas dievnāmā, Gunāra Astras ielā 2a, notika apustuļa Šorra dievkalpojums, uz kuru sapulcējās visu draudžu brāļi un māsas. Bija arī ciemiņi no Lietuvas - bīskaps Streļčiunas un aprīnča vecākais Andrianovs. Apustulis Šorrs kalpoja ar vārdu no Marka evaņģēlija 9, 2.7. Šajā dievkalpojumā apustulis uzsvēra to, ka mums visiem dažkārt dzīvē ir jācieš. Taču kā mierinājums mums visiem ir tas, ka Jēzus mūs saprot, jo viņš pats arī cieta un ka viss notiek pēc Dieva plāna. Dievkalpojumā līdzkalpoja bīskaps Streļčiunas no Lietuvas. Ansambļis no Siguldas draudzes kuplināja dievkalpojumu ar skanīgu un skaistu dziedāšanu.

Šajā dievkalpojumā Svētā Gara sakramentu saņēma piecpadsmit dvēseles, gan bērni, gan pieaugušie no Jaunpils, Jelgavas, Rīgas un Siguldas draudzēm. Apustulis uzrunāja visus sapulcējušos pie altāra, vēlreiz uzsverot šī sakramenta nozīmīgumu, lai no

cilvēka bērna varētu kļūt par Dieva bērnu un nākamās valstības mantinieku. Uzliekot rokas un skaitot lūgšanu, kā tas bija pirmo apustuļu laikos, ticīgi saņēma no Dieva caur

apustuļa amatu Svētā Gara dāvanu. Pēc dievkalpojuma visi klātesošie sirsnīgi atvadījās no apustuļa.

Apustulis Šorrs pie altāra

APMEKLĒJUMS PIE MARTINAS SANTJAGO

Mans vārds ir Martina. Piedzimu Argentīnā, bet kad kļuva 20 dienas veca, sāku dzīvot Čīlē. Tagad man ir 11 gadi un dzīvoju Čīles pilsētā Santjago, kas ir mūsu zemes galvaspilsēta.

Manā ģimenē vēl ir mana mamma Evelina, mans tētis Karlos un mana māsa Luciana.

Arī mūsu suns León, kas spāņu valodā nozīmē lauva, pieder pie mūsu ģimenes. Brīvajā laikā labprāt klausos mūziku. Pie tās arī izdomāju dejas soļus un pielaiķoju dažādas kleitas.

Luciana un es apmeklējam vienu un to pašu skolu, Luciana ir trešajā, bet es piektajā klasē. Attēls tika uzņemts skolas pagalmā. Toreiz piedalījāmies tradicionālo deju uzvedumā.

Mēs apmeklējam Čīles centrālo baznīcu. Tā tika uzcelta vairāk kā pirms 100 gadiem un nesen atjaunota.

Draudze saucas Marin. Mans tētis kalpo tur par priesteri. Luciana apmeklē svētdienas skolu un es reliģiskās stundas, kuras vada mana vecmamma Mili.

Arī mana mamma palīdz reliģiskajās nodarbībās, bet es palīdzu altāra ziedu sakārtošanā. Man patīk izskaistināt altāri ar ziediem. Svētdienas pēc dievkalpojuma mēs pavadām kopā pie maniem vecvecākiem, manas tantes, onkuļa un māsiņas.

Visa mana ģimene svin arī neatkarības svētkus. Attēlā jūs redzat

O ČĪLE (CHILE)

Lucianu kopā ar mani pie valdības ēkas kopā ar lielu valsts karogu. No 18. līdz 23. septembrim šos svētkus Čīlē atzīmē ar spēlēm, dejām un daudz ēšanas.

Tipisks čīliešu ēdiens ir Pastel de Choclo, tas ir, kukurūzas pastēte. Tas ir arī mans mīļākais ēdiens. Tas tiek sagatavots no sakapātas gaļas, cāļiem, olīvēm, cieti novārītām olām un rīvētu kukurūzu. Garnē nedaudz ar smalko cukuru. Sevišķi man garšo tā pastēte, kuru sagatavo mani vecāki...

Pastkaste

DAŽKĀRT MĒS VIĻAMIES VIENS OTRA TĀ, KA VIŅU LABPRĀTĀK ATSTĀTU. JŪS ARĪ VARAT DALĪTIES AR SAVU PIEREDZI.

“Ha,ha,cik jautri!” –Ko jūs te stāstat?’ – Tagad viņa jūtas pamesta un skrien pie Sofijas, viņas labākās draudzenes. Jo tā to nekad tā nedarītu. Ātri pie Sofijas! “
Kosima, 10- gadīga
no Leipcigas.

„Mana mamma paņēma mani uz lielveikalu, kur vēlējās nopirkt man rokas somiņu. Bet kad mēs tās apskatījām, visas bija par dārgu. Es jutos skumīga un vilusies! Taču tad es drīkstēju nopirkt smaržīgos zīmuļus un es biju atkal laimīga.“
Erina, 9- gadīga,
no Pertas (Austrālija)

„Kāds no maniem draugiem apsolīja man uzdāvināt kādu lietu, kura man ļoti patika. Taču viņš to neizdarīja. Es biju tik dusmīgs, ka vēlējos viņu vairs neredzēt. Taču kādā no dievkalpojumiem es uzmanīgi ieklausījos un sapratu, ka Dievs nevēlās, ka es tā iztuos.“
Luka-Olivers, 12-gadīgs
no Porto-Novo (Benina)

Apskats

05.07.2015 Zārbruka (Vācija)
12.07.2015 Goma (Kongo TR)
13.07.2015 Bukavu (Kongo TR)
17.07.2015 Bandundu Ville (Kongo TR)
19.07.2015 Kinshasa (Kongo TR)
02.08.2015 Gdaņska (Polija)
29.08.2015 Vanadzora (Armēnija)
30.08.2015 Tbilisi (Gruzija)
06.09.2015 Villingena (Vācija)
09.09.2015 Numea (Austrālija)
13.09.2015 Oklenda (Austrālija)
27.09.2015 Diseldorfa (Vācija)

